

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Marija Murnikova †.

Umrla je slovenska žena, katero je zaradi njenih izrednih vrlin visoko spoštovala ne samo vsa Ljubljana, nego sploh vsakdo, kdor je imel priliko, spoznati jo, umrla je v najlepših letih gospa Marija Murnikova, uzor rodoljubne slovenske dame.

Pokojnica je bila veliko let voditeljica narodnega ženstva v našem stolnem mestu, duša vsemu narodnemu socijalnemu življenju. Vzgojena v pravem narodnem duhu, vzplamtela je že v prvi mladosti v njenem, za vse kar je lepo in vzvišeno dovetnem srci goreča ljubezen za slovenski narod in slovenski jezik, in te ljubezni, te uneme niso obladila leta, nego jo še utrđla. Z vso svojo nenavadno energijo in občudovanja vredno marljivostjo je v svojem krogu delovala za našo sveto slovensko stvar, v prvi vrsti na to, da pridobi ženstvo Ljubljansko za narodno idejo, da obudi v ženskih srcih tisto ljubezen za narod, katera je navdajala njo. Socijalno življenje v Ljubljani mora dobiti popolnoma slovensko lice — to je bil pokojničin ideal, za kateri je delovala z vsemi svojimi močmi, dobro vedoč, da boče potem tudi familijarno življenje postalo narodno.

In doživela je uspeh svojega neutrudnega delovanja. Če je danes Ljubljansko ženstvo vsaj večinoma odločno narodno, če se zaveda svoje slovenske narodnosti in se več ne sramuje slovenskega jezika kakor v polpretekli dobi, tako je to v prvi vrsti zasluga gospe Marije Murnikove.

Delovala je na vse strani. Ni ga bilo narodnega ali dobrodelnega društva ali podjetja, da bi ga ona z vsem svojim uplivom ne bila podpirala, da bi zanj ne bila delovala z vsemi svojimi silami. Kadar koli smo v Ljubljani kaj priredili, vselej smo se obrnili do nje in njeno sodelovanje je bilo jamstvo za uspeh. Koliko tisočakov in tisočakov je ona nabrala za narodne namene! Česar se je ona lotila, kar je bilo v njenih spretnih rokah, izteklo je dobro.

Bila je plemenitega srca in radodarnih rok. Ljubljanski siromaki izgube z njo največjo svojo do-

brotnico, ki ni nanje nikdar pozabila, nego vedno skrbela, da jim pomore iz stisk in skrbij.

S smrtjo gospe Marije Murnikove zadela je narodno prebivalstvo Ljubljansko velika, skoro nenadomestna izguba. Pogrešali jo bomo težko, težje kakor marsikateriga moža, pogrešala jo bodo narodna društva, katerim je bila prava pokroviteljica, pogrešali jo bodo Ljubljanski siromaki, pogrešalo po jo bode tudi vse narodno ženstvo Ljubljansko, kateremu je bila ona voditeljica. Če pa je ona umrla, ostal nam je sad njenega delovanja, neveljivih njenih zaslug pa narod slovenski ne boče pozabil, ampak se jih vedno spominjal z iskreno hvaležnostjo, ohranil vedno v častnem spominu uzorno slovensko ženo Marijo Murnikovo.

Bilanca slovenske koalicije.

II.

Največjega pomena je nam Slovencem naučno ministerstvo. Jezik nam hočejo vzeti, in zategadelj zatirajo nam slovenščino v šolah, da bi tem laglje germanizovali, ko se ravno v šolah deluje na to, da se tujim duhom napoji naša mladina. Od nekdanj suče se naš politični boj večinoma okrog učilnic, in tu nam je premagati najljuteje nasprotnike, ker ti predobro vedo, da je z šolo za nje vse zgubljeno. Veselilo nas je, da so se slovenski koaliranci v proračunskem odseku pošteno potegnili za Kranjsko gimnazijo in za paralelke v Celji. Peli smo jim slavo in poštenost njihovega potezanja smo naglašali, to pa se ve le v nadi, da tudi na drugem polji ne bodo omagali, in da se bodo ravno tako za naše ljudsko šolstvo potegovali, kakor so se potegnili za naše srednje šolstvo. Obžalovati, prav iz srca moramo obžalovati, da se ti naši upi niso spolnili, in da v tem oziru slovenskim Hohenwartovcem ne moremo dati niti pičice priznanja.

Mi ne živimo samo za Ljubljano in ne samo za Kranjsko. Največje važnosti nam je napredek Slovenstva ob mejah. Meje se morajo najprej rešiti in utrditi, potem je pridobljeno vse drugo.

Ozrimo se samo v Korotan, kjer prebiva zaveden in čvrst slovenski rod, ki se pa tako zatira, da je podoben raji, ki nekdanj v Bosni nikake pra-

vice ni imela. Po naši ustavi imajo koroški Slovenci pravico do svoje ljudske šole in če se naši poslanci boré za to šolo, boré se samo za zakon, ki mora tudi na Koroškem svojo veljavo dobiti. Brez ljudskih šol poginejo koroški Slovenci, in to morajo v svojem spominu nositi vsi naši državni poslanci!

In v Gorici, kjer prebiva toliko Slovencev, ne dobe svoje ljudske šole, in slovenski otroci se italijančijo in nemčijo, da je neverjetno. Istotako je v Trstu, tudi ondi nima Slovenec svojih šol, in če jih ima, mora jih s svojimi žulji plačevati in vzdrževati. To so v nebo kričeče razmere, in če slovenski poslanci te šole zahtevajo, ne sme se jim očitati, da hočejo kako pridobljeno posest kratiti, ker je več ko gotovo, da nima niti jeden narod posestne pravice, potujčevati družega naroda mladino.

Neverjetno ali vendar resnično je, da v proračunskem odseku niti besedice ni spregovoril profesor Šuklje za koroško ljudsko šolo, in tudi ne za ono v Gorici ali v Trstu. Kaj to pomenja? Vsi se čudimo in prijemljemo si glavo, in muči nas misel, da se je moralo tu nekaj za kulisami pripetiti. Ima li koalicija za nas pomen, da spada narodno šolstvo na Koroškem in Primorskem mej tista vprašanja, ki se imajo za vse večne čase odložiti? Če je taka, potem je slovenstvo na Koroškem izgubljeno, in potem mu je ravno preslavljen koalicija skupala grob, v koji se mu bo prej ali slej vleči. V resnici krasne so te reči, in naši bratje ob mejah se jih lahko vesele! Prej ko se ni bilo koalicije, so časih slovenski poslanci — in tu imamo v mislih tiste, ki so v Hohenwartovem klubu ostali — vendarle še kaj zinili o neznosnih koroških razmerah. Sedaj pa so se dali zapečatiti svoja usta, in koroški Slovenec naj umira in oni s Primorja naj še dalje plačuje svoje groše; samo da ostane na krmilu stari grof Hohenwart, potem je vse dobro in Slovenija je rešena!

Mi si vse stvari, posebno če premislimo, kako se je glasila v našem prvem članku objavljena resolucija, ne moremo drugače tolmačiti nego tako, da so slovenski koaliranci prej kot ne sklenili, da vladi ne bodo delali nikakih sitnostij več, in da se bodo za sedaj zadovoljili z gimnazijo v Kranji, ki nam itak ni mogla oditi, in s paralelkami v Celji,

LISTEK.

Začetek romana.

Češki spisal V. Mrštík; preložil Vinko. Konec.)

„Idimo, mama!“ bil je njen odgovor in rezko ganivši s celim telesom, obesila se je v roko svoje matere v staromodni toaleti srednjih, menj imovitih stanov ter hitela k stopnicam. Na stopnicah se je še ustavila, ozrla se, s solznimi bolestnimi očmi pogledala mu v obraz. Hotela je nekaj reči, a samo ustni sta se jej stresli in iz grla jej je ušlo nekaj kot „vi — vi —“ in naprej ni mogla. Nje male nožice so se ganile in bežala je po preprogi navzdol. Izvlekla je robc in videti je bilo, da si spotoma briše oči.

Strnad je stal doslej kot prikovan na istem mestu; mej prsti je držal odtrgano rožo. Zdajci se zgane, obrne se. „E — pa idi!“ govorile so nevoljne oči pod nabranim čelom.

Gospa Bela, ki je nevidna prestregla ves prizor, izgubila se je za časa v dvorano ter ga vzprejela, kot bi ne vedela ničesar. A zamagovita samozavest jej je igrala po celem životu. Sedaj se je odločila jedenkrat za vselej in za vse.

„Od koga imate to rožo? veli s pritajeno zlobnostjo, opazivši da še sedaj rožo drži mej prsti. Sam ni vedel za to.

„A —“ pomračil se Strnad, zasmehljá se ter de je s prisiljenim, malomarnim glasom: „to ni nič —“ stisne dlan ter zmečka rožo. Beli listi so drug za drugim padali iz njega roke.

Sedaj je ves ta prizor gospa Bela jasno videla pred seboj.

Spominjala se je slehernega njegovega pregiba, slehernega ukreta in v prsih — vzbudilo se jej je znova tisto razkošno, dušo in telo ogrevajoče čustvo zmagoslavne ljubezni. In dalje se ni spominjala več ter se vso izročila temu sladkemu čaru, ki je najsilneje vplival nanjo danes, ko je imela v roki njega prvo pismo. In še jedenkrat je kot v letu prehitela celo vrsto prizorov in že so le kot sen pred njo zamigljali mali obrazki spominov, kako jej je pomagal v kožušek, kako ga je z njenim posredovanjem drugi dan gospod Beli pozval v svoje sam — in kako so se peljali — čez Staro Brno — po lipovem drevoredu domov na naglih sanéh, majhnih in lehkkih kot lupina s parom rjavcev, katera je vodil njiju gospodar sam. Leteli so kot veter — od daleč so drevesa letela proti njim in mej razgovorom, smehom in žvenkljanjem zvončkov pokazovale so se

stolatne lipe in izginjale, kot bi se bile v tla udrle — kot bi jih bil veter odnesel.

Kako lepo se jej je to zlelo takrat — s prijetno zavestjo, da nekdo sedi poleg nje — da jo nekdo razume ter jo ogreva s svojo toploto. In po poti je pričelo snežiti, snežinke so se jej mešale mej plave kodre, koketno zvite pod čepico, na stran pomaknjeno, ter jo vso pokrile, da je bila v kratkem bela kot snegulčica. In gospó Beli so pod čepico še plesale lahke toalete, drsale noge, skakali atlasasti čevljički, igrala godba — in pred očmi jej je vstal — bled, z črno brado porastel obraz, katerega je sedaj senčila streha modernega klobuka. Odprla je sanjavo priprte trepalnice, in črna brada se jej je nasmihala izpod grud padlega snega in njeno telo se je še globoče pogreznilo v zavoj šalov in ogrinjal, ki so krila nje ude. In konja sta dirjala kot za stavo, trgala za vajete, tresla z zvončki, smrčka sta jima prhala ter se kadila v meglenem dihu, ki se je v belem toku mešal v sive vrtince padajočega snega. In čutila je, kako se pod belo težo šalov na kolenih krače druga roka — čutila je že njeno toploto. Hotela je umakniti — a ni umaknila.

Kar gospa Bela rezko vstane ter čuti, kako jej v strahu kri stopa v glavo. Pred očmi se jej

ki so nam itak le polovično obljubljeni, in morda še to ne. Zategadelj profesor Šuklje pri učni upravi ni odprl ust, niti za ljudske šole v Korotanu, niti za one v Trstu in Gorici. Slava mu! Če so slovenski Hohenwartovci storili tak sklep, pregrešili so se proti svoji lastni resoluciji, kjer so zahtevali poročstva za vse narodne težnje. Poročstvo pa je vse kaj drugega nego sladka in vabljiva beseda tega ali onega ministra, ki pade kakor med temu ali onemu poslancu na srce, od koje pa slovenski narod ničesar nima!

Radovedni smo, kako bode kanonik Klun vse to opravičeval, in kako bode v svojem glasilu dokazoval, da ljudsko šolstvo na Koroškem in Primorskem ne spada mej tiste narodne težnje, za koje se je obljubilo vladino poročstvo zahtevati! Vsekako je treba jasnosti. Če so si naši koaliranci za ljudsko šolo po Koroškem in Goriškem morda na kak drug način — in časih se tudi za odrom kaj doseže — pridobili že večkrat omenjeno poročstvo, potem vsega tega ne smejo pod mernikom tiščati. Tu se ne sme ničesar skrivati, in očitno imajo razložiti, česar so glede te zadeve ukrenili in kaj so dosegli. Drugače si bomo vse tako razložili, da so se Šuklje in tovariši kričanja štajerskih Nemcev tako prestrašili, da so raje molčali, ter ljudsko šolo v Božjem imenu pod klop vrgli, kakor staro obrabljeno šaro, samo da se ne raztogote še koroški Nemci ali pa še celo Tržaška iredenta, ki ume še bolj kričati, nego pa Celovski Nemec. Morda je pa pregovoril naše Hohenwartovce kak minister, da naj vsaj za sedaj molče, ker bi drugače koalicijsko vladno glava bolela. Naj se je zgodilo to ali ono, naj se je dogajalo ali oni kompromis, če pa se ni dobilo nikako poročstvo, potem je sramotno, da vplivni slovenski koaliranci niso v proračunskem odseku niti besedice zinjili za brate ob mejah, in najbolj sramotno, da so kazali trdo srce še celo nasproti koroškim bratom, kojim je koalicijska najbolj nevarna!

Državni zbor.

Na Dunaji, 19. marca.

Gospodska zbornica imela je danes sejo in je v naglici rešila nekaj predlog, tako zakon o legitimacijah vodnikov, zakon o izvršitvi Dunajskih prometnih naprav — pri tej točki so govorili baron Sochor, baron Beck in trgovinski minister grof Wurmbrand — zakon o porabi zadolžnic dalmatinskega melioracijskega posojila in budgetni provizorij. Jako zanimiv je bil govor Dunajskega knez nadškofa kardinala Grusche pri razpravi o peticiji Dunajskega društva za zgradbo cerkva za podporo. Kardinal je z lepimi besedami kazal na anarhizem in na socializem ter dokazoval, da se zamore razširjanje teh nazorov samo na ta način preprečiti ali zaježiti, da se skrbi, da se ohrani in oživi vera. Nastal je boj mej vero in brezverstvom in zato je treba zgradbo cerkva podpirati zlasti tam, kjer jih ni mnogo, kakor na Dunaji.

Ko so se volili še posamni člani za razne odseke, zaključila se je seja.

zabeli njegova roka, kako mečka rožo in listi padejo iz nje na tla. In takoj na to v tihi praznoti poleg nje zazveni tisti medli — malomarni glas: „To ni nič — —“

In gospa Bela v strahu pritiska trepalnice na modre oči, prime se za sence — in mrzaj jej izpreleti telo. „Ne čaka li tebe isto, kar njo?“ Nov naval krvi jej zalije obraz.

Najedenkrat jej je bilo grozno. „Isto bode tudi z menoj —“ oglasi se nekaj v njej — in gospa Bela zopet pade v naslonjač — roki jej brez moči omahneta na kolena. — —

Mej prati jej zašumi papir.

Zgane se in ustraši tega glasu. Kot da jej je v roki siknil gad. V odporu proti njemu se vse dvigne v njej.

„To ni življenje — to je . . .“ srdito sikne mej zobmi.

In ni razmišljala dolgo — v prvem navalu te misli raztrga pismo, odpiše durice pri peči in vrže je v ogenj.

In ko je pismo raztrgala in je vrgla v peč — čakala je, da se upepeli — da bode zopet vse dobro.

A ni bilo. — Namesto, da bi se umirila — pričela je okrog polnoči plakati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. marca.

Senzačne vesti.

Dunajski protisemitski list „Deutsches Volksblatt“ zabelžil je te dni dve senzačne vesti. Trdil je, da se vrše mej grofom Hohenwartom, ministrom Madeyskim in mladočeškimi poslancem Eimom nekaka pogajanja glede volilne reforme in da je posl. Eim mej drugim stavil kot pogoj „eine ausgiebige Berücksichtigung der national unterdrückten Slovenen“. Ta vest je, kakor javljajo „Narodni Listy“, od konca do kraja neresnična. Zgoraj imenovani nemški list je tudi javil, da se snuje nekaka nemško-poljsko-češka koalicijska. Levičarji hočejo baje iz sedanje koalicije odriniti konservativce Hohenwartovega kuba in na njih mesto pritegniti mladočeške poslance in njih prijatelje ter je z narodnimi koncesijami na se prikleniti. Ali je na tej vesti kaj resnice, ali pa je tako iz trte izvita, kakor prva, tega še ne moremo presoditi, zdi se nam pa, da sta obe vesti le posledica Eimovega govora pri razpravi o budgetnem provizoriju.

Mitglaj s polenom.

Glede slovenskih paralelek na Celjski gimnaziji priobčila je „Süddeutsche Post“ v zadnji številki jako zanimiv dopis. Datovan je z Dunaja, pisalo ga je pa najbrž kako oficijozno pero. V tem dopisu se dokazuje, da slovenske paralele niso koncesija nove vlade, ker jih je že prejšnja vlada obljubila. Grof Hohenwart kot zaupni mož v njegovem klubu sedečih slovenskih poslancev je deloval na to, da izpolni nova vlada obljube prejšnje vlade in sicer v tistih volilnih okrajih, katerih poslanci so se oklenili koalicije. Narodna posest Nemcev bi se pa s temi paralelkami prav nič ne motila, taka trditev je puhla fraza poslancev, kakeršen je Foregger, ki ni član koalicije, pa bi jo vender rad za svoj okraj izkoristil. Odpor mestnega zastopa Celjskega zoper slovenske paralele, ki niso Nemcem prav nič nevarne, je pripravi vlado na misel, da bi razpustila Celjsko gimnazijo in jo na kakem drugem, bolj primernem kraju aktivirala, zlasti ker je Celjsko gimnazijsko poslopje nerabno in je misliti na zgradbo novega poslopja. Deželni odbor štajerski deluje že dolgo na to, da bi se spodnja gimnazija v Ptuiju podržavila. Zato se uvaža razpust Celjske in Ptujске gimnazije in ustanovitev nove polne gimnazije s slovenskimi paralelkami v Ptujju. — Ni najmanjšega dvoma, da je to vladni odgovor na brezprimerno hujkanje Celjskih kričarjev in njih prilepkov zoper slovenske paralele. Če izgubi Celje gimnazijo, izgubi sila mnogo, če se pa še okrožno sodišče premesti v Maribor, kar se zna tudi že zgoditi, postane borno mestce in ne bo imelo več veljave kakor na pr. Brežice. Potem bodo Celjski nemški kričarji lahko trkali na prsa: naša krivda!

Grof Wurmbrand in Poljak.

Mej grofom Wurmbrandom, našim trgovinskim ministrom, in mej poljskimi poslanci nastal je precej oster konflikt. Odsek, ki se ima posvetovati o trgovinski pogodbi z Rusijo, sklenil je bil, naj bodo vse obravnave tajne. Koj po tem sklepu začel je minister Wurmbrand pogodbu pojasnjevati. Ker je bil njegov govor precej dolgočasen, ukazal je poslanec Kozłowski navzočnemu slugi, naj mu prinese tinte in papirja in dobivši oboje, začel je pisati privatno pismo. Ko je minister to opazil, vprašal je osorno: „Kaj pišete?“ Poslanec Kozłowski je odgovoril: „To vam nič mar“. Minister Wurmbrand: „Ravaokar se je sklenilo, da naj bodo obravnave tajne, vi pa si zapisujete kar sem govoril, da bi svoje beležke v časopisih objavili“. Kozłowski je na to svoje pismo glasno prečital. Pokazalo se je, da je pisal povsem privatne stvari. Ministrove besede so bile poljske poslance tako razdražile, da so proti ministrovemu postopanju odločno protestovali, kličejo: „Govorite z nami drugače! Mi nismo Vaši šolarji! Brigajte se za svoj resort!“ Razburjenost je bila tolika, da se je morala seja za nekaj časa prekiniti. Ko se je zopet začela, govoril je referent trgovinskega ministerstva o posamičnih določbah. Minister ga je pazno poslušal. Ko je referent končal svoj govor, rekel je minister: „Govor je bil dober, samo preveč samostalen in tega jaz pri svojih uradnikih ne trpim“. Tudi ta opomnja je na poljske poslance naredila jako slab utis.

Protihrvatski opoziciji.

Madjarske vlade pokorni sluga hrvatski ban Khuen-Héderváry ima veliko nalogo, uničiti hrvatsko opozicijo. V to svrbo skuša jo najprej iz vseh zastopov iztisniti. V saboru je že slabo zastopana. Vladne mahinacije, spominjajoče na polje mahinacije pri volitvah v Galiciji, so prouzročile, da je sedaj samo sedem opozicijskih poslancev v hrvatskem saboru. V mestnih zastopstvih pa ima opozicija povsod če ne večino pa vsaj močno manjšino in sedaj jo hoče ban tudi iz teh zastopov pognati. Pripravlja se zakon, preminjajoč mestni volilni red. Po tem zakonu bodeta odslej v mestih samo dva volilna razreda: v enem bi volili virilisti, v drugem pa

vsi drugi vsaj 15 gld. plačujoči volilci. Dolej je imel volilno pravico, kdor je plačeval vsaj 5 gld. davka. Ta zakon pride v prihodnjem zasedanju sabora v razpravo.

Anarhisti v Budimpešti.

V jedni najlepših kavarn v Budimpešti, v kavarni Wertheimer, našli so posli te dni ponoči precej veliko bombo. Izročili so jo policiji, ki je naprosila vojaško upravo, naj preišče najdeno bombo. Komisija je konstatovala, da je bila bomba nabasana s smodnikom in z dinamitom, potem pa jo je razstrelila. Pri eksploziji se je pokazalo, da bi bila imela strahovit učinek, da je razpočila v rečeni kavarni.

Vnanje države.

Demonstracije v Bukureštu.

Minoli teden primerile so se v Bukureštu prav resne demonstracije zoper sedanjo vladu in zoper kralja. Narodno-liberalna opozicija sklicala je bila meeting, na katerem se ni o sedanjih vladi in o kralju nič prav prijazno govorilo. Vsi govorniki so povdarjali, da je kralja prisiliti, da odpusti sedanje ministerstvo. Bivši finančni minister Nacu je trdil, da se kralj ne meni za voljo narodovo in da hoče vse po svoji glavi urediti, ali tako, kakor se mu narekuje v Berlinu, poslanec Fieva je rekel, da gradi vlada mej kraljem in narodom zid, ob katerem si bo kralj glavo razbil, poslanec Sturza pa je očital vladi, da odobrava postopanje madjarske vlade zoper ogerske Rumune. Po meetingu odšli so zborovalci proti kraljevi palači in demonstrirali ves pot zoper kralja in zoper vladu. Pred palačo je bilo postavljenih več polkov. Vojaki so ustrelili najprej v zrak, ker se pa demonstrantje niso hoteli umakniti, pripeljali so brizgalnice in brizgali z vodo toliko časa na ljudi, da so se razšli.

Volilna reforma v Belgiji.

Lani je belgijski parlament premenil nekatere določbe ustave, mej njimi tudi določbo o volilni pravici, vsled česar se je razveljavil do tedaj obstoječi volilni red in naročilo vladi, da izdela novega in ga predloži zbornici. Vlada, hoteč na vsak način zagotoviti klerikalni stranki prevlado, je izdelala na podlagi sistema o proporcionalnem zastopstvu tak načrt in ga predložila parlamentu. Odsek, kateri se je o tem načrtu posvetoval, ga je odklonil in če se zbornica ne izreče zanj, kar pa ni verjetno, tako je ministerska kriza neizogibna. Kar pa poostruje položaj, je to, da poteče že meseca junija 1. l. zbornična legislaturna perijoda. Ker je prejšnji volilni red odpravljen, novega pa še ni in ga tudi do junija še ne bo, se nove volitve sploh ne bodo mogle vršiti. Kako nevarno bi to bilo v Belgiji, kjer so revolucionarni elementi številni in odločni, si je lahko misliti.

Domače stvari.

— (Marija Murnik-ova.†) Nenadomestljiva izguba zadela je zopet slovenski narod. Danes v jutro ob polu drugi uri zatisnila je oči za vekomaj gospa Marija Murnikova, soproga ces. svetnika g. Murnika. Nehalo je biti blago srce, ki je vedno gorelo za mili naš narod. Kaj je bila pokojna gospa Murnikova v narodnem našem življenju, o tem govorimo obširneje na drugem mestu. Rodila se je gospa Murnikova dne 20. oktobra l. 1845. v Ljubljani. Oče njen bil je lansko poletje umrli vrli rodeljub g. Ivan Horak, hišni posestnik v Ljubljani. Mati ji je umrla v 32. letu svoje starosti dne 20. maja 1850 l. Dne 1. junija 1870. l. poročila se je pokojnica z g. Ivanom Murnikom ces. svetnikom v Ljubljani. Zbolela je koncem novembra meseca, danes pa se je preselila po dolgem trpljenju v boljši svet. Ob krsti njeni tuguje poleg soproga in sorodnikov ves narod slovenski, katerega vzorna, odlična hči je bila pokojnica. Spomin nje ostane večni!

— (Namestu vencev na krsto nepozabne rodoljubkinje gospé Marije Murnikove) so darovali za družbo sv. Cirila in Metoda: V spomin pokojne za družbo sv. Cirila in Metoda tako skrbne gospe Marije Murnikove daruje družbi rodbina viteza Bleiweis-Trsteniški 20 kron. — Gosp. Dragotin Žagar, deželni blagajnik v Ljubljani namestu venca na krsto nepozabne gospé Marije Murnikove 10 kron. — Gospa Ana Zarnikova v Ljubljani s istim namenom 10 kron. — Rodbina V. Rohrman v Ljubljani v spomin nenadomestljive rodoljubkinje 20 kron. — Gosp. J. Bonač v Ljubljani v spomin nepozabljeni dobrotnici slovenskega naroda gospe Murnikove 4 krone. — Skupaj 64 kron, katere izročitno vodstvu. — Živili vrli darovalci in daravalke.

— (Národno ženstvo Ljubljansko) je uljudno naproseno, da se blagovoli jutrajšnjega pogreba gospe Murnikove v prav mnogobrojnem številu udeležiti v črni opravi.

— (Pogreba nepozabljive rodoljubkinje gospe Marije Murnikove) se udeležijo korporativno tudi „Sokol“ s društveno zastavo. Brate Sokole opozarjamo na poziv odborov. Sokol položi na krsto prezasluzne pokojnice krasen venec s trobojnim trakom in napisom.

— (Pevsko društvo „Slavec“) vabi vse gg. člane pevce k polnoštevilni pevski vaji, katera bode danes (torek) zvečer ob 8. uri v društveni sobi, za pesmi žalostinke pri pogrebu svoje velečastite kumice-namestnice gospe Marije Murnikove.

— (Nj. Veličanstvo cesar) se je vrnil minuli petek iz Mentona na Dunaj, kjer ostane čez Velikonočne praznike, potem pa pojde za nekaj dni v Opatijo.

— (Nemški Karniolci v Ljubljani.) V našo, pod tem zaglavjem v soboto priobčeno notico se je urinila pomota. Oče jednega omenjenih Karniolcev ni računski svetnik ampak višji finančni komisar in — Bogu bodi potoženo — rojen Čeb.

— (Osobne vesti.) Gospod J. Vehovar v Celji je imenovan c. kr. notarjem v Cerklju. — Gosp. Matej Bežan v Rudolfovem imenovan je notarjem v Senožetah, a ne v Sežani, kakor se nam je poročalo po pomoti. — Nj. Vel. cesar imenoval je župnega dekana g. Zernika v Korminu in mestnega župnika g. Wolfa v Gorici častnima kanonikoma metropolitskega kapitlja v Gorici.

— („Slovensko gledališče.“) „Zapravljivec“ je sinoči privabil mnogo občinstva v gledališče, žal, da predstava ni bila nič kaj dobra. Največ efekta sta še naredila gosp. Nigrinova in g. Perdani. G. Nigrinova je bila odlikovana z lepim šopkom in jako čedno košarico, gospa Borštnikova z lepo košarico.

— (Drugi družbinski večer „Sokola“) v vrtnem salonu hotela „pri Maliču“ privabil je v soboto zopet prav mnogobrojno odlično občinstvo. Vzpored je ta večer oskrbela vojaška godba sl. 27. pešpolka kralja Belgijcev, ki je prav neumorno in res hvalevredno izvajala vse svoje točke, kar je občinstvo odpravljalo s glasnim aplavzom. Da so še posebno ugajale domače skladbe, ktere so se morale ponavljati, razume se ob sebi. Vmes pa je bilo, kakor občajno, več krepkih zdravic in nagovorov. Posebno navdušeno je bil vzprejet govor podstaroste dr. Kušarja, ki je izrekel čestitko k godu dveh odličnih častnih članov „Sokola“, mecenov Josipa Juraja Strossmayra in Josipa Gorupa. Odbornik Krsnik nazdravil je vsem ostalim Josipom, odbornik J. Noll pa zahvalivši se za zdravico je napil vsem Josipinam. Mej prestedki razveselil je družbo izbori kvartet gg. Pavšek, Branke, Lilek, Dečman, ki je zapel prav dovršeno nekoliko točk. Brno odobravanje občinstva je bilo dokaz, kako hvaležno je bilo za ta užitek. Do pozne ure ostalo je društvo skupaj v veseli zabavi. Strossmayru in Gorupu se je brzojavilo.

— (Zabavni večer pevskega društva „Ljubljana“) na čast vsem Pepicam in Pepčkom izvršil se je v nedeljo prav lepo v salonu Hafnerjeve pivarne. Mnogobrojni pevski zbor je izvajal pevski del programa na splošno zadovoljnost, posebno pa se je odlikoval mešani oktet, v katerem so sodelovale gđne. Bitenčeva, Koširjeva, Novakova in Pavšekova. Tudi moški četverospes se je prav dobro držal. Mnogo veselosti je vzbujal „Gigerl iz Amerike“. Jako vrolo sodeloval je tamburaški zbor „Sokola“. Tako je bil vzpored prav zanimiv in raznovrsten. Tudi zdravic in govorov se ni manjkalo. Predsednik društva „Ljubljane“ gosp. Gutnik pozdravil je vse navzoče, g. Barborič je nazdravil vodji tamburašev g. Josipu Nollju, kateremu so člani tamburaškega zbora izročili čestitko h godu, g. dr. Kušar nazdravil je bratskemu društvu „Ljubljana“, g. Jos. Noll vsem Pepicam in Pepčkom, konečno pa je g. Gutnik še, zahvalivši se za zdravico „Ljubljani“, nazdravil „Sokolu“ in tamburaškemu zboru. V najprijetnejši zabavi je le prehitro vsem minil lepi večer, ki so ga priredile zgolj domače moči.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Gosp. Ant. Perne iz Gornjega grada nam je poslal pojasnilo k imeniku darovalcev, objavljenem v štev. od 12. t. m. Gosp. jur. F. Kovačič je daroval 2 kroni, akad. občina 9 kron 16 vin, neimenovani gospod pa 84 vin. S tem je popravljena pomota, na katero smo opozarjali v dotični številki. — Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki.

— (Slovanska knjižnica.) Uredništvo tega vsega priporočila vrednega književnega podvzetja, ki se čim dalje bolj krepko razvija, prosi vse one rodoljube, katerim se je poslal prvi vezek, ki pa niso naročniki, da pošljejo prvi vezek nazaj. Uredništvo sicer ne more ustrezati novim naročnikom s prvim vezkom, ki je popolnoma pošel.

— (Iz Ribnice) se nam piše dne 19. t. m.: Včeraj popoldne imeli smo izredno lep užitek. Prišel je namreč znani Ljubljanski kvartet gg. Branke, Dečman, Lilek in Pavšek z mnogimi drugimi ljubljanskimi gospodi. Hitro se je raznesla ta novica po našem trgu in kmalu bila je prostorna dvorana g. Arkota napolnjena. Kvartet je krasno pel, razume se, da so se vrstile tudi napitnice in da se ohrani spomin na ta dan, pristopila sta gospa Antonija Erhounic in gosp. dr. Anton Schifferer kot ustanovnika „Radogoja“.

— (Poučni kurs za ribogojstvo.) Poljedelsko ministerstvo je odobrilo program za poučni kurs o ribogojstvu, ki ga namerava prirediti kranjska kmetijska družba tekom tega poletja na Studencu. Dovolilo je v to svrhu državno podporo 300 gld.

— (S Pivke) se nam piše: V nedeljo 18. t. m. pustila je brezskrbna mati v vasi Bač, Kneške občine, 5 letnega otroka brez varstva doma pri odprtem ognjišču. Otroek je prišel blizu tleče žrjave, unela se mu je obeka in opeknel se je tako, da je isti dan umrl.

— (Zdravstveno stanje.) V Lgaškem okraji pokazala se je v dveh krajih bolezen otrpenja zatilnika (meningitis cerebro spinalis) in so se zaprle dotične šole. — V Predjani v Postojnskem okraji je ponehal legar in je izmed 19 zbolelih 16 ozdravelo, trem pa se je zdravje zboljšalo.

— (Kadetna šola v Mariboru.) Poveljnikom kadetne šole v Mariboru bode baje imenovan major 31. pešpolka g. Nikolaj Cena, zdaj poveljnik kadetne šole v Karthausu pri Brnu.

— (V Opatiji) prišla je policija minuli teden dva tujca, ki sta hodila po zaprtem delu vile Angioline. Rekla sta, da sta trgovska agenta z Dunaja. Ker se pa nista mogla legitimirati in sta imela le malo novcev pri sebi, odvedli so ju v Volosko v zapor.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Regulacija Dunava.) Kakor se poroča iz Temešvara, je glavni del uredbe Dunava pri železnih vratih, to je veliki prekop preko skalovja in kataraktov dodelan in se je dovršitev dela praznovala s primerno slavnostjo. Izstreljalo se je nad 360.000 kubičnih metrov skalovja.

* (Roparji na Dunavskem otoku.) Zemunski orožniki so zasledili na nekem Dunavskem otoku pri Novih Banovcih roparsko četo štirih mož, ki so bili oboroženi z Werndllovimi puškami. Četovodja Merdič je bil v boji ustreljen, ostale tri roparje pa so orožniki ujeli in odvedli v zapor.

* (Čudna poroka.) V Visnici blizu Belega Grada ni hotel poročiti tamošnji pop neke dvojice, ker sta ženin in nevesta imela istega krstnega botra, kar je po odredbah pravoslavne vere zakonski zadržek. Ko je razburjeni ženin pretil popu, da ga ubije, ako ga ne poroči, pobegnil je pop in ga ni bilo več najti. Svatje so potem odšli v slovesnem sprevodu v cerkev, kjer je neki kmet pred oltarjem izvršil poroko. Na ta način poročena živita zdaj kot mož in žena. Po predlogu metropolita se je pričela proti vsem, ki so se udeležili te poroke, preiskava zaradi motenja vere.

* (Hotel v konkurzu.) Vodstvo velikega „hotela Continental“ v Milanu je napovedalo konkurz. Pasiva so precej velika, vendar pa jih baje vsa aktiva presezajo za četrto milijono lir.

— (Nevaren popotnik.) V Marseillu moral je izstopiti iz vlaka, ki vozi iz Nize v Pariz, neki potnik, ker se je nespodobno obnašal proti drugim potnikom, ki so bili v istem kupeju. Spoznali so ga v Marseillu, da je nevaren anarhist. V kovčegu imel je več bomb.

Brzojavke.

Novo Mesto 20. marca. O smrti uzorne rodoljubkinje gospe Murnikove izražajo najiskrenejše sožalje — Novomeški narodnjaki.

Dunaj 20. marca. Ogerski ministerski predsednik bil je pri cesarju v avdijenciji in se je posvetoval s Kalnokym o eventualnih političnih posledicah Kossuthove smrti.

Brno 20. marca. Staročeski klub se je na nedeljskem shodu izrekel zoper vladni in zoper Hohenwartov načrt volilne reforme in odobril pristop staročeskimi poslancev moravskih k opozicijski protikolaiciji.

Budimpešta 20. marca. Poslanska zbornica zaključila je splošno razpravo o civilni poroki. Generalni govorniki pridejo po Veliki noči na vrsti.

Beligrad 20. marca. Govori se, da odstopi sedanje ministerstvo, čim se vrne Simić in da sestavi Ribarac novo, čistoliberalno vlado.

Rim 20. marca. Finančna komisija poslanske zbornice bode predlagala, naj se iz budgeta izbršejo vsi troški za nove železnice, da se zniža deficit od 155 na 90 milijonov. Glede pokritja bode predlagala, naj se jedna tretjina deficita pokrije s prihranki, dve tretjini pa z novimi davki.

Berolin 20. marca. Zaroka ruskega careviča s princezino Alice hessensko se razglasi dne 19. aprila.

Bruselj 20. marca. Listi javljajo, da poda ministerstvo še danes, čim se vrne kralj, ostavko.

Narodno-gospodarske stvari.

— Novo posojilnico in hranilnico snujejo rodoljubi v Kanalu na Goriškem za tamošnji okraj Najbi se jim posrečilo, da srečno izvedejo to izborni misel.

— C. kr. ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic naznanja, da se dosedanje načrtovanje postaje „Schweissing“ na progi Plzenj-Heb od 1. maja 1894 dalje premeni v „Schweissing-Tschernoschia“.

— „Sto let dela.“ Kakor znano, priredila se je 1. 1891 v Pragi v stoletni spomin prve industrijske razstave v Pragi l. 1791. pod pokroviteljstvom Nj. ces. in kr. Apostolskega Veličanstva cesarja in kralja Františka J. ž. fa. I. občna deželna jubilejska razstava. Ta razstava odlikovala se je po bogastvu in izborni kakovosti razstavljenih izdelkov, je presegla daleč okvir navadne deželne razstave in nudila verno sliko sedanega razvoja Češke na vseh polih poljedelstva, obrtnosti, umetnosti in slovetva. Kot slovestni spomenik te razstave izide sedaj v zalogi izvrševalnega odbora te razstave in s sodelovanjem najodličnejših pisateljev Češke knjiga pod naslovom „Sto let dela“, v kateri bodo razun satančnega popisa te razstave opisane tudi vse poljedelske, obrtne in kulturne razmere Češke in ki bo torej najnopolnejše predočevala sedanjemu gospodarski položaj Češke. Na to knjigo, ki bo bogat vir za razna pojasnila, se posebno opozarjajo oni udeleženci, ki so s češkimi obrtniki in trgovci v tesni kupčijski zvezi, oziroma hočejo v tako zvezo stopiti. Knjiga bogata na ilustracijah obsegala bode 3 dele, od katerih sta I. in II. del že izšla in veljata v krasni vezavi z zlato obrezo 14 gld. 60 kr., v pobarvani obrezi 14 gld. 20 kr. Tretji del izide v snopiščih po 1 gld. (dosedaj izšlo je 5 snopičev). Knjiga se lahko naroči potem vsake knjigarne ali naravnost pri administraciji knjige „Sto let dela“ (Sto let práce) v Pragi, Kornegasse št. 2. Prospekt b knjigi pogleda se lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Bratje Sokoli!

Preminila je preblagorodna gospa **Marija Murnikova**, soproga našega častnega člana in naša pokroviteljica! — Ob njenem krstu plaka **narod slovenski**, ki je ž njo izgubil svojo prvo in najuzornejšo ter najdelavnejšo rodoljubkinjo! — Plaka pa ob njenem krstu in globoko žaluje tudi naš „Ljubljanski Sokol“, kateremu je v nepozabni pokojnici krsto odvzela nemila osoda njegovo vrolo zaščitnico in požrtvovalno dobrotnico! — Njene vrline poznamo Sokoli in vemo ceniti njene izredne zasluge posebej za naše društvo in za narod slovenski v obče.

Jutri dne 21. t. m. ob 1/6. uri popoldne izvršiti nam bode žalostno dolžnost, izkazati nam bode poslednjo čast ovekovečeni podpornici naši na nje zadnjem zemskem potu.

Ločili se bomo od umrliivega trupla, duh nje pa biva nad nami in bodi mej nami!

Slovenka zemlja vzprejela bode **Marijo Murnikovo** v svoje materino osrčje, iz groba pa bode izkrlila in se razcvitala cvetka — večno hvaležni spomin naroda slovenskega!

Bratje Sokoli! Vse to uvaževaje, pozivlje Vas odbor, da se zberete in nastopite jutri ob 5. uri popoldne polnoštevilno v društveni opravi (pláščem) v „Narodni čitalnici“, od koder se podamo korporativno z zastavo pred hišo žalosti.

Društvo naše položi na krsto predrage pokojnice venec s trobojnim trakom, njej pa klče:

Večnaja pamjat!

Odbor „Ljubljanskega Sokola“.

Umrli so v Ljubljani:

17. marca: Marija Šubič, gostilja, 66 let, Valvasorjev trg št. 4.
18. marca: Janez Mihelič, prisiljenec, 36 let, Poljanski nasip št. 50.
V deželni bolnici:
17. marca: Valentin Dovč, delavec, 74 let. — Janez Habe, delavec, 55 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. marca	7. zjutraj	726.5 mm.	- 0.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	728.3 mm.	1.4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	731.4 mm.	6.0° C	sl. vzh.	obl.	
18. marca	7. zjutraj	733.0 mm.	1.2° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	8.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.0 mm.	4.4° C	sl. vzh.	obl.	
19. marca	7. zjutraj	736.8 mm.	0.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.3 mm.	6.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.1 mm.	3.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 5.2°, 4.5° in 3.5°, za 1.9, 1.0° in 0.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	10	"
Avstrijska zlata renta	119	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	83	"
Ogerska zlata renta 4%	118	"	10	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1020	"	—	"
Kreditne delnice	368	"	70	"
London vista	124	"	60	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	95	"
20 mark	12	"	19	"
20 frankov	9	"	91	"
Italijanski bankovci	43	"	30	"
C. kr. cekini	5	"	85	"

Daé 17. marca t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	75	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	70	"
Ljubljanske srečke	23	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	"	10	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	82	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	33 1/2	"

Podpisane si usoja na Dunaji biva-
jočim Slovencem naznanjati, da je dobiti
v njegovi gostilni

'Zum goldenen Lamm'

III., Rasumofskygasse 2 b

točno slovensko postrežbo in cenena
kranjska jedila.

Z velespoštovanjem

(243—5)

Jurij Huber.

Po nedosežno nizki ceni
se dobé

jako lepi

in dobri rouleauxi (za-
stirala za okna) v slo-
večem etablissementu
pohištva Iv. Baar-a na-
slednika, Dunaj, IX.,
Währingerstrasse 26.
Mnogoštevilna priznanja.

(253—10)

Zahvala in priporočilo.

Slavnemu občinstvu uljudno nazna-
njam, da mi je visoka c. kr. deželna
vlada v Ljubljani z razpisom z dné
27. svečana 1894, št. 2767, **podelila**
koncesijo za (281—3)

otvoritev zavoda

za posredovanje
služeb in službinskega
osobja vsake vrste
za Ljubljano in drugod.

Zahvaljujé se p. n. naročnikom za
doslej mi v posredovanji pri zasebnih
opravih izkazano zaupanje, prosim, da
se mi isto ohrani tudi v prihodnje, po-
sebnó v novem poslovanji, ter zagotov-
ljam, da bodem oskrboval spoštovane
naročnike le s solidnim in najbolje pri-
poročenim osebjem vsake vrste.

A. Kališ

zavod za posredovanje pri zasebnih opra-
vilih, službah in službinskem osebjí
v Ljubljani, Preširnov trg št. 3.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Bu-
dejevic, Pilsen, Marijino varo, Eger, Francove vare, Karlove vare,
Prago, Draždan, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnica, Curib,
Genavo, Paris, Linz, Ischl, Budejevic, Pilsen, Marijino varo, Eger,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždan, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov,
Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella
na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiša.
Ob 12. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih
varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella
na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. s večer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. s jutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " opoldne " "
" 8. " 10 " s večer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. s jutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " s večer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. s jutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " s večer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. s jutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 20 " s večer " "

(4—62)

VABILO

OBČNEMU ZBORU

„Hranilnega in posojilnega društva v Ptui“

ki bodé

dné 21. marca t. l. (veliko sredo) ob 9. uri dopoldne
v združnih prostorih. (280—2)

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva. — 2. Poročilo nadzorstva. — 3. Volitev načelstva. — 4. Volitev nadzorstva. —
5. Nasveti.

Če ob 9. uri ne bi prišlo dovolj združnikov, skliče se na 10. uro istega dne v istih prostorih z istim
dnevnim redom drugi občni zbor, kateri sme brezpogojno sklepati.

V Ptui, dné 12. sučca 1894.

Načelstvo.

Aktiva

Bilanca

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	kr.
Hiša vl. št. 346 v Ptui	50000	—	Glavni deleži od 3830	2000	—
Inventar te hiše	5000	—	Opravični } združnikov	49535	—
Hiša vl. št. 52 v Ptui	7250	—	Hranilne vloge od 1887 vložnikov 596271.47	619756	30
Inventar	329	70	Kapitalizovane obresti od hran.	10000	—
Posojila 3810 združnikom	629362	98	vlog do 31. decembra 1893.	23484	83
Zaostale obresti od posojil	4442	50	Izposojila zadruga	5961	26
Naloženi denar v hranilnicah	37464	10	Za l. 1894 predplačane obresti od posojil		
V poštni hranilnici	1111	64	Splošni rezervni fond		
Menice in tiskovine	167	32	1. januarja 1893	9091	91
Prehodni zneski	8000	—	4 1/2% obresti do konca		
Gotovine v blagajni dné 31. decembra 1893	2164	61	decembra 1893	409	14
			Vstopnina l. 1893	970	—
			Specijalni rez. fond za		
			slučajne izgube znaša		
			1. januarja 1893	32908	06
			4 1/2% obresti do konca		
			decembra 1893	1480	86
			Donesek l. 1893 za po-		
			sebni rezervni fond	1080	98
			35469	90	
			Čisti dobiček l. 1893	7199	31
				740292	85

Aviso.

Na razglas, priobčen v štev. 61. „Slovenskega Naroda“ z dné
15. marca 1894 zaradi zagotovljenja oddajanja, odnosno

zalaganja drv

zakupnim potom

v postaji Celovec s Št. Petrom

za čas od 1. septembra 1894. leta do konca
avgusta 1895. leta

se s tem opozarja.

Natančnejši pogoji se lahko pregledajo pri c. in kr. vojaškem
preskrbovalnem magacinu v Celovci do 28. marca 1894 mej 10. in
12. uro opoldne. (283—1)

Marija Murnikova poroj. Horakova

z Bogom spravljena, svojo blago dušo izdihnila. Božja volja je bila,
Bog jej daj večni mir in pokoj!

Pogreb bode v sredo 21. dat. t. m. ob 1/6. uri popoldne izpred
stanovanja v hiši „Matice Slovenske“ na Kongresnem trgu.

Črne maše se bodo za rajnico darovale v župni cerkvi Ljubljan-
ski in v Radovljici.

V Ljubljani, 20. dan marteja 1894.

Ivan Murnik, soprog. — Marija Horakova, mati. — Edvard
Horak, brat. — Ana Horakova, sestra. — Karl Szillich, Fran-
čišek Culet, Valentin Murnik svaki. — Elizabeta Szillichova,
Antonija Culetova, Kamila Horakova, Josipina Juvančeva,
Marija Juvančeva.